

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
2 серпня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Свобода пропонує «відібрати й поділити» *Олена Ширяєва, «ІнфоПорт»*2
Законопроект N1250 «Про ліквідацію приватних монополій», який запропонували парламенту нардепи-«свободівці» О.Тягнибок, В.Головко та А.Мохник, не знімає проблему монополізації в Україні, а, навпаки, створить нові перешкоди розвитку конкуренції. Про це розповідає київський адвокат Т.Монтян.

Кличко отказався от партийного строительства *Дмитрий Качура, «Комментарии»*.....5
На президентских выборах 2015 года, в партии «УДАР» готовятся проводить предвыборную кампанию фактически без наличия реальной партийной структуры. «Кличковцы» будут действовать так же, как и на местных выборах 2010 года, и на парламентских выборах-2012. При строительстве предвыборных штабов ставка будет делаться не на партийных функционеров, а на местные «денежные мешки», готовые спонсировать местную рекламную кампанию главного достояния партии.

Люди Львовчкіна "попали" зі сміттям на 15 млн *Максим Опанасенко, «Свідомо»*10
Трохи більше тижня тому «Свідомо» випустило розслідування про цю компанію. Ми з'ясували, що керівні посади в «Київспецтранс» отримали люди, наближені до глави президентської адміністрації С.Львовчкіна і його сестри – нардепа від Партії регіонів Ю.Львовчкіної. Наступного дня до нас звернувся ображений на "Київспецтранс" депутат Львівської обласної ради Т.Колтик. Він запевнив - компанія винна йому гроші. І передав пакет документів.

105 обіцянок чернігівських нардепів. Хто їх виконує? *Ольга Чижова, «Чернігівські відомості»*.....11
Експерти нарахували аж 105 обіцянок, які охоче роздавали перед виборами депутати-мажоритарники від Чернігівщини. Хто з нардепів уже почав їх виконувати? Чим займаються наші в парламенті? Та хто з обранців найбільший прогульник? Підсумки роботи у Верховній Раді за перші півроку підбили Громадянська мережа ОПОРА та Поліський фонд міжнародних та регіональних досліджень.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Міліціонеру, що напав на вагітну жінку на Чернігівщині, дали 14 років тюрми
Українські Національні Новини12
Народний депутат О.Ляшко на своїй сторінці у Facebook повідомив, що у Ніжинському міськрайонному суді С.Ярошенко, який скалічив вагітну дівчину О.Циганок і вбив її ненароджену доньку, оголосили вирок.

Колишні "тушки" очолюють держпідприємства та знаходяться в розшуку, але не жалкують про "зраду" ТСН.іа12

Цікаво, що майже ніхто з колишніх обранців не збирається прощатися з політикою. Всі вони планують повернутися в Раду або ж заснувати власну потужну та впливову політсилу. У новій Раді опозиція також не може відбитися від "тушок", які радо перебігають в інші табори. Наприклад, 6 червня народні депутати фракції "Батьківщина" В.Кутовий і В.Купчак заявили про вихід із фракції.

СМИ України: и кто после этого "братский" народ? Newsland13

Екс-глава Секретариата Президента Ющенко, экс-министр Кабмина Азарова, народний депутат В.Балога считает, что власть нерешительно ведет переговоры с Газпромом, потому что "кабальные соглашения" "нравятся" правительству.

БЛОГИ

Олег Ляшко: «5 гривень» корреспондент.net14

"Потрібні радикальні зміни - зокрема заборона імпорту в Україну іноземної сільгосппродукції. Бо страшно жити в країні, де для людей похилого віку, які все життя важко працювали, 5 (!) гривень є такою великою цінністю, що вони готові горбатитися на городі..."

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Україна послідовно виконує вимоги ЄС УТ-1, Підсумки дня14

В нежинском суде готовятся вынести вердикт милиционеру Интер, Подробности14

Валерія Лутковська про регіонала Мельника, Радченко і лікарню у Лаврі Радіо Свобода, Ваша Свобода16

Друковані видання

Свобода пропонує «відібрати й поділити»

Олена Ширяєва, «ІнфоПорт»

Законопроект N1250 «Про ліквідацію приватних монополій», який запропонували парламенту нардепи-«свободівці» Тягнибок, Головка та Мохник, не знімає проблему монополізації в Україні, а, навпаки, створить нові перешкоди розвитку конкуренції. Про це розповідає київський адвокат Тетяна Монтян.

— У чому суть пропонованого законопроекту, який вже викликав різку критику одних та беззастережну підтримку інших?

— Законопроект, запропонований народними депутатами від «Свободи», визначає правові, економічні та організаційні форми добровільної та примусової ліквідації так званих приватних монополій. Однак при цьому в самому законопроекті відсутнє визначення поняття «приватна монополія». Ліквідувати пропонується ВСІ приватні монополії, придбані шляхом приватизації державного майна, або іншим способом, не забороненим законодавством.

Передбачається ліквідувати або все майно приватної монополії, або частину в її майні, що перевищує 25% загальнодержавного та / або регіонального ринку. Якщо ж власник відмовляється передати об'єкт примусової ліквідації у державну власність, він буде оштрафований у розмірі 30% ринкової вартості об'єкта, а Фонд Держмайна зобов'язаний у судовому порядку забезпечити передачу об'єкта в державну власність.

При цьому кошти від проведення добровільної або примусової ліквідації приватної монополії повертаються її колишньому власникові у розмірі, сплаченому ним за об'єкт добровільної або примусової ліквідації приватної монополії під час його первинного придбання. Кошти, отримані понад сплачене фізичною або юридичною особою, яка займала монополієне становище, за ці об'єкти — направляються до держбюджету України. Таким чином, інвестиції власника щодо оптимізації, розширенню бізнесу та інші — не компенсуються.

— *А це законно?*

— Звичайно, ні. Це суперечить ст.13 Конституції України, яка передбачає, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності, і при цьому ніхто не може бути протиправно своєї власності позбавлений. А примусове відчуження власності може бути застосоване як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі порядку, встановленого законом, за умови попереднього і повного відшкодування її вартості. Примусове відчуження об'єктів з наступним повним відшкодуванням вартості допускається лише в умовах військового чи надзвичайного стану. При цьому всі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Таким чином, положення даного законопроекту, котрі передбачають нерівні умови для суб'єктів господарювання, пріоритет державної власності та примусове відчуження приватної власності без повного відшкодування її вартості — грубо суперечать нормам Конституції України.

— *Добре, а якщо подивитися з точки зору споживача — чи стане йому, споживачеві, легше від настільки радикальних заходів?*

— Ні, звичайно. Ці механізми, навіть якщо будуть «запущені» якимось дивом, якого, сподіваюся, не станеться — жодним чином не забезпечать підвищення ефективності функціонування ринків, не забезпечать захист інтересів підприємців та споживачів від різноманітних зловживань монополієм становищем.

— *Чому?*

— Як свідчить практика, суб'єкти господарювання державної та комунальної форм власності, які займають монополієне (домінуюче) становище на ринку, точно так само ним зловживають, як і приватні! Будь-який бажаючий може перекопатися в цьому, постоявши в «Хюндаї» годин 5 на морозі, подивившись, як ведуть себе державні чи комунальні підприємства, які надають платні адміністративні послуги. Також можна насолодитися тим, як працюють неприватні обленерго, як «підключються» про наші будинки ЖЕКи, кожен з яких є монополієм в межах окремо взятого будинку. А ще — варто оцінити роботу «Укртелекому», «Ощадбанку», «Укрпошти» та інших державних і комунальних монополій.

Тобто, справа не в тому, хто саме є власником монополії, а в тому, як управляються ці монополії, а головне — який контроль здійснюється за їх діяльністю. Крім того, в більшості випадків державні та комунальні монополії є такими виключно номінально. Тому що реальними власниками таких монополій є ті чи інші чиновники або політики, які в умовах повної відсутності громадського контролю за своєю бурхливою діяльністю творять все, що завгодно. Так що на практиці великої різниці між державними та приватними монополіями не простежується.

— *Але ж в Україні вже існує законодавство, присвячене монополіям. Як щодо відповідності законопроекту вже діючим нормам?*

— Зрозуміло, він повністю суперечить чинному Закону України «Про захист економічної конкуренції». При цьому ініціатори законопроекту N1250 навіть не пропонують внести якісь зміни в цей закон.

Наприклад, у законопроекті зазначено, що «монополієм» вважається становище фізичної та / або юридичної особи (крім юридичних осіб державної або комунальної форми власності) і пов'язаних з ним осіб, частка яких на загальнодержавному та / або регіональному ринку перевищує 25%. Це в ініціаторів законопроекту і є критерій визначення «приватної монополії».

У той же час, статтею 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції» встановлено інші критерії визначення наявності монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання. А саме — суб'єкт господарювання вважається таким, що займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, якщо:

— *На цьому ринку у нього немає жодного конкурента;*

— *Або якщо він не зазнає значної конкуренції внаслідок обмеженості можливостей доступу інших суб'єктів господарювання до закупівлі сировини, матеріалів, збуту товарів, наявності бар'єрів для доступу на ринок інших суб'єктів господарювання, наявності пільг чи інших обставин (частина 1 статті);*

— *Монопольним (домінуючим) вважається становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку перевищує 35%, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції.*

— Монопольним (домінуючим) також може бути визнане становище суб'єкта господарювання, якщо його частка на ринку — менше 35%, але він не зазнає значної конкуренції, наприклад, внаслідок порівняно невеликого розміру часток, що належать конкурентам.

— *Також вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, якщо стосовно певного виду товару між ними немає конкуренції або вона незначна, а відносно них, разом узятих, існує одна з умов, передбачених вищевказаною частиною 1 статті 12.*

— Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови: по-перше, сукупна частина не більше ніж трьох суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки, перевищує 50%; друге, сукупна частина не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки, перевищує 70% — і якщо при цьому вони не доведуть, що стосовно них не виконуються умови частини 4 цієї статті, тобто, спрощено кажучи — що стосовно певного виду товару між ними є конкуренція.

Таким чином, діючий Закон «Про захист економічної конкуренції» поєднує в собі як структурні, тобто формальні, так і поведінкові критерії визначення монопольного (домінуючого) становища. Ці критерії складні, і, як ми бачимо, у чинному законі розписані чітко і докладно. А в ініціаторів законопроекту все просто і примітивно, як господарське мило або революційні тиради експропріатора Шарикова: належить тобі формально 25%, і все — ти монополіст. Тобто, апріорі — глитай і ворог народу, і тому підпадаєш під розграбування.

Додатково слід зазначити, що в законопроекті N1250 взагалі не зачіпається питання монополій, які виникають внаслідок технологічних особливостей (природні монополії), і монополій, які виникають з прав інтелектуальної власності. І я дуже сумніваюся, що ініціатори законопроекту хоча б підозрюють про існування таких специфічних монополій і про те, що для них потрібне специфічне регулювання.

— *Але, можливо, Свобода вивчила якийсь світовий досвід? Наприклад, Куби або Північної Кореї? Судячи з усього, послідовники Тягнибока ще більш радикальні експропріатори, ніж ліві радикали?*

— Те, що пропонує «Свобода», повністю суперечить позиції Міжнародної мережі з питань конкуренції, членом якої є і Україна і яка об'єднує понад 100 конкурентних відомств у світі. Так, проведений даною організацією аналіз антимонопольного законодавства 35 юрисдикцій показав, що в 28-ми з них, в тому числі і у Європейському співтоваристві, в яке ми нібито дуже прагнемо, застосовується саме поведінковий, а не формальний числовий критерій визначення домінуючого становища, яке передбачає можливість компанії або декількох компаній вести себе на ринку неконкурентним чином. Практично в усіх юрисдикціях визначення частки суб'єкта на ринку є всього лише відправною точкою для початку аналізу поведінкових характеристик учасників ринку з метою встановлення наявності / відсутності монопольного (домінуючого) становища.

І це абсолютно логічно. Адже, наприклад, два конкуренти з частками на ринку, умовно, 51% і 49% — можуть воювати один з одним так, що тільки «п'ять летить», а п'ять-шість конкурентів з частками приблизно по 15–20% у кожного — вступити в картельну змову.

Таким чином, положення «свободівського» законопроекту стосовно критеріїв визначення монопольного становища не відповідає тому визначенню монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання, яке вже є в Законі «Про захист економічної конкуренції», а також суперечить законодавству Європейського Співтовариства і підходам, прийнятим у світовій практиці.

Далі. Пропоноване «Свободою» обмеження ринкової частки приватного сектора господарювання в розмірі 25% жодним чином не забезпечить розвитку ефективної конкуренції на відповідних ринках. Адже за умови, що на ринку діють 4 учасники з частками по 25%, показники рівня ринкової концентрації (2500 за індексом Херфіндаля-Хіршмана) в 2,5 рази вищі, ніж ті, при перевищенні яких структура ринку, у відповідності з нормативними документами США та ЄС, вважається несприятливою для конкуренції (1000 за індексом Херфіндаля-Хіршмана).

При цьому загроза серйозних збитків у випадку перевищення ринкової частки розміру в 25% (що буде залежати не тільки від дій відповідних суб'єктів господарювання, але і їхніх конкурентів, які, наприклад, вирішать раптово вийти з бізнесу) — буде вкрай негативно впливати на наміри «потенційних монополістів» зайти на відповідний ринок.

— *І що ж ми отримаємо на виході, якщо цей законопроект буде ухвалено і застосовано?*

— Якщо раптом (спаси і сохрани нас від цього жаху) даний неконституційний законопроект, який суперечить уже чинному законодавству, стане законом, це:

— Породить нове «розкуркулення»;

— Сотворить повний хаос у правозастосовчій практиці;

— Вибудує додаткові суттєві бар'єри для вступу інших суб'єктів господарювання на ринки.

А головне — замість розвитку конкуренції ми отримаємо найгірший з видів монополізму — державний монополізм. Тобто, монополізм чиновників-бюрократів, який і так уже призвів до тотального краху не одне суспільство і державу.

— *Як ви думаєте — чи розуміють це ініціатори законопроекту?*

— Ну, є два варіанти. Якщо не розуміють — значить, вони повні й абсолютні неосвічені дилетанти, «шарікови», для яких межа уяви — «відібрати й поділити». Законопроект на дві сторіночки — це яскраво, особливо якщо врахувати, що в усіх цивілізованих країнах антимонопольне законодавство — це нормативні акти величезного обсягу. Класичний підручник Віскузі, Вернона і Гарингтон «Економічна теорія регулювання та антимонопольна політика» має обсяг у 1047 сторінок, а це ж — всього лише посібник для початківців!

Ну, а якщо вони все розуміють, тоді вони — брехливі ультраліві популісти, які грають на нищих почуттях люмпен-електорату, що прагне дорватися до грабежу — і до крові, тому що без крові, звичайно ж, ніхто свою власність не віддасть. Кого «Свобода» збирається «розкуркулювати»? Ворогів, інтервентів? Аж ніяк — своїх, українських підприємців!

Ті, хто підтримує ВО «Свобода» — замисліться: а раптом саме ви станете першими жертвами «нового розкуркулення»?

http://infoporn.org.ua/materials/articles/Svoboda_proponue_vidibrati_y_podiliti/55456

Кличко отказался от партийного строительства

Дмитрий Качура, «Комментарии»

В отличие от «Батькивщины», в которой сейчас активно ведется практически повсеместное реформирование местных ячеек с расчетом на баллотирование Арсения Яценюка (впрочем, их в случае чего можно переключить и на Юлию Тимошенко) на президентских выборах 2015 года, в партии «УДАР» готовятся проводить предвыборную

кампанию фактически без наличия реальной партийной структуры. «Кличковцы» будут действовать так же, как и на местных выборах 2010 года, и на парламентских выборах-2012. При строительстве предвыборных штабов ставка будет делаться не на партийных функционеров, а на местные «денежные мешки», готовые спонсировать местную рекламную кампанию главного достояния партии. А именно - лицо Виталия Владимировича. Учитывая специфику президентских выборов, это может быть не самым худшим вариантом. Проблемы могут возникнуть позднее – на стадии «конвертации» электоральных успехов. Но это в будущем. А пока следует отметить, что на местах Кличко делает ставку на своих нардепов и/или бизнесменов с явным акцентом на Запад и Центр Украины и чем дальше на Восток и Юг, тем слабее представительства «УДАР».

Западная Украина

Как показали парламентские выборы прошлого года, уровень поддержки партии Виталия Кличко в этом регионе достаточно высокий и колеблется от 14,44% (Львовская область) до 20,03% (Закарпатская область). Тем не менее, такие высокие результаты объясняются не столько эффективной работой избирательных штабов, сколько положительным отношением местных жителей лично к Виталию Кличко.

В целом, перспективы у Виталия Владимировича в этом регионе достаточно неплохие. Тем более что здесь, в отличие от других регионов страны все облячейки уже укомплектованы местными бизнесменами. Но существуют и определенные проблемы. В частности, во Львовской области глава областной ячейки, молодой народный депутат Ярослав Гинка уже несколько раз угодил в серьезные скандалы. Речь идет о якобы не возврате долгов местному бизнесмену Петру Лозинскому, а также о коррупционном скандале с участием помощника Гинки Игоря Гуменчука - первого замначальника Львовской областной инспекции государственного архитектурно-строительного контроля. Тем не менее, Виталий Кличко неоднократно публично защищал своего подчиненного от нападок, что может свидетельствовать о том, что Гинка имеет солидный кредит доверия.

Влиятельные люди трудятся на Виталия Кличко в Черновицкой области. В частности, по информации источников в области, глава местной ячейки Роман Ванзурак якобы завязан на так называемую группу «газовиков». Неформально же организацией заправляет муж нардепа от «УДАР» Оксаны Продан – Василий Продан, который занимает должность рядового члена исполкома Черновицкого горсовета от «Нашей Украины». При этом Продана называют своеобразным «смотрящим» группы Левочкина-Фирташа в Черновцах.

В Ровенской области также, очевидно, не стоит ожидать каких-то кардинальных изменений. Местного главу облорганизации Виталия Чугунникова, который является владельцем компании «УКР-КОМ», специализирующейся на проектировании, строительстве и запуске в эфир базовых станций мобильной связи, называют главным спонсором местной ячейки.

В Тернопольской области ячейка застолблена за чемпионом мира по бодибилдингу и пауэрлифтингу Игорем Побером, которого называют достаточно крупным бизнесменом в данном регионе. Еще один человек, связанный со спортом, возглавляет «УДАР» в Волынской области. Это - заслуженный тренер Украины по боксу, народный депутат Юрий Савчук. Стоит учитывать, что Юрия Петровича называют человеком, близким к «приватовцу» Игорю Палице, с которым они знакомы с детства. Если же говорить о бизнес-активах, то источники утверждают, что Юрий Савчук якобы имеет отношение к рынкам продуктов питания и недвижимости. В Ивано-Франковской области главой облячейки является нынешний депутат от «УДАРа» Роман Чернега, которого также связывают с группой «Приват». В частности, он с 2007 по 2010 год был начальником по правовым вопросам отделения реализации нефтепродуктов ОАО «Укрнафта» в Ивано-Франковской области.

В Закарпатской области, показавшей лучший результат для Кличко в западном регионе страны, делами партии заправляет народный депутат Валерий Пацкан, чья компания «Катар мотор» является диллером Toyota в Закарпатской области.

Опасности для Виталия Кличко в Западной Украине кроются в том, что здесь он, имея достаточно неплохих – в первую очередь, в финансовом плане – глав штабов, рискует столкнуться лбами со своими коллегами по оппозиции, которые также небезосновательно рассчитывают получить в данном регионе максимальные результаты. А у них здесь, кроме денег, есть еще и достаточно эффективно работающие структуры.

Центральная и Северная Украина

В большинстве областей этого региона, очевидно, коней на переправе менять не будут. Речь, в первую очередь, идет о главе столичной ячейки Виталии Ковальчуке, которого называют «правой рукой» Кличко по партийной работе. Тем не менее, если говорить о ситуации в Киевской области, то она не столь жизнерадостная. Данную организацию до избрания на пост народного депутата возглавлял известный бизнесмен и друг Кличко Артур Палатный. Вместо него в конце 2012 года на пост главы облячейки был назначен депутат Киевского облсовета и глава местной фракции «УДАР» Олег Великин. Генеральный директор ООО «Киевторгсервис» по политике давно знаком с Кличко. Еще в 2005 году Великин вошел в состав Центрального совета политической партии «Пора», после чего на парламентских выборах 2006 года баллотировался по списку блока «Пора»-ПРП, в который вошел и Виталий Кличко. Правда, уже в июне этого года по реноме Олега Марковича – к слову, мастера спорта по фехтованию – был нанесен серьезный удар, когда кандидат от партии «УДАР» Сергей Сабов уступил «регионалу» Владимиру Сабадашу. Однако стоит понимать, что неформальным куратором областной организации остается Палатный. Учитывая его вес в партии, штаб, возможно, и несколько в переформатированном варианте, будет работать в области под его началом и на президентских выборах.

Если говорить о Житомирской области, то руководитель местной организации Кличко – народный депутат Рустам Раупов – по сути, безальтернативен. Во-первых, он создал облячейку с нуля, когда пришел в партию накануне местных выборов 2010 года. Во-вторых, Рустам Бурханович – достаточно мощный бизнесмен. А это, как известно, приветствуется в «УДАРе». Сфера бизнес-интересов Раупова достаточно широка. Вместе с партнерами он владеет рекламным телекоммуникационной компанией «Медиум ТВ», которая является одним из крупнейших игроков в столице. Также он имеет долю в киевском агентстве недвижимости Exclusive Property Agency. В Житомирской области у Раупова с партнерами тоже есть бизнес-интерес – в ООО «Астрал КТВ». Эта фирма – провайдер кабельного телевидения в поселках городского типа Озерном и Новогуявинском.

В Черниговской области ситуация в «УДАРе» также достаточно стабильная. Ей уже достаточно давно руководит Сергей Аверченко, которому принадлежит войлочная фабрика «Аврора». В Винницкой области облячейку возглавляет еще один достаточно крупный бизнесмен Геннадий Ткачук, который занимается строительством – в частности, его компания «АЯГіК» сейчас строит два торговых центра в Виннице. Однако стоит учитывать, что Ткачук имеет опыт политических «перебежек»: в 2006 году он был избран в Винницкий горсовет по списку «Батькивщини», но через год был со скандалом изгнан из партии. Тогда коллеги по фракции обвинили его в лоббировании личных бизнес-интересов и в давлении на членов фракции во время голосования по земельным вопросам. Тем не менее, на фоне облячейки, к примеру, той же «Батькивщини», структура Ткачука в Винницкой области выглядит более-менее боеспособной.

Это же касается и организации «УДАРа» в Хмельницкой области, которую с 2010 года возглавляет народный депутат Александр Корнийчук. Основной бизнес Корнийчука – это фермерское хозяйство. В частности, он владеет фирмой «Кобудь», в которую входит крупный свинокомплекс. Кроме того, у него есть ресторан «Заречьє» и компания, которая занимается недвижимостью.

В то же время в Черкасской области у «УДАРа» накопилось огромное количество проблем. В частности, здесь до сих пор продолжается скандал, связанный с долгами партии своим сотрудникам. В Смелянском районе Черкасской области местное отделение партии «УДАР» не рассчиталось с активистами избирательного штаба, которые работали на парламентских выборах, а сумма долга перед сотрудниками штаба составляет 5 тысяч

долларов. Люди даже подали в суд на главу областной ячейки Виталия Ильяшенко, однако смогли выбить только половину суммы. Таким образом, не исключено, что ближе к выборам на Черкащине произойдет замена руководства. Стратегия партии заключается в том, чтобы на местах местные руководители сами могли профинансировать кампанию. Молодой Ильяшенко, не имеющий серьезного бизнеса, да, и к тому же угодивший в неприятный финансовый скандал, не особо вписывается в эту канву.

Сложная ситуация, требующая определенных изменений, вырисовывается в Кировоградской области. Главой местной ячейки «УДАРа» является бывший чиновник с многолетним стажем Анатолий Ревенко, в свое время побывавший на посту и.о. губернатора этой области. Но и в этой области речь идет о зарплатных долгах, которые остались после парламентских выборов, а также о внутренних конфликтах за «казну», которые происходили после выборов и закончились снятием главы Кировоградской городской организации Александра Макиенко.

В Полтавской области местную организацию также возглавляет чиновник со стажем Петр Ворона, который успел с 2005 по 2006 год поработать председателем Оржицкой райгосадминистрации, а с 2006 по 2010 год был заместителем председателя Полтавского областного совета. Сейчас он является депутатом Полтавского облсовета. На парламентских выборах 2012 года баллотировался по округу №148, однако занял второе место, получив 24,18% голосов, в то время как победитель провластный Владимир Пилипенко получил 47,41% голосов избирателей. Тем не менее, в целом, «УДАР» получил по области неплохие результаты. Наиболее заметным нардепом-«ударовцем» Полтавщины является Сергей Каплин и не исключено, что он возьмет руль в свои руки.

В Сумской области организацию после выборов возглавил молодой Сергей Лихман, который, правда, особо ничем пока не запомнился. Очевидно, одна из причин состоит в том, что не является самостоятельной фигурой. Курирует область народный депутат Мария Ионова, которая достаточно часто приезжает в данный регион.

Юг и Восток Украины

В данном регионе кроются главные проблемы Виталия Кличко как кандидата в президенты. Многие эксперты отмечали, что из трио оппозиционных лидеров Виталий Владимирович имеет наилучшие шансы, чтобы зацепиться на юге и востоке страны. Однако на данный момент ситуация в облячейках выглядит плачевно. К примеру, партийная организация «УДАР» в Днепропетровской области на данный момент, скорее, существует лишь на бумаге. Перед парламентскими выборами 2012 года ряды областной организации начали формироваться, в основном, из бывших «нашеукраинцев». Однако, как оказалось, местного финансирования в области не оказалось. Деньги из Киева не пришли. В результате, с агитаторами, а затем и членами участковых избирательных комиссий, наблюдателями так полностью никто не расплатился. На данный момент руководителем облячейки является Елена Васильченко, которая также занимает должность директора по производству ООО «Макротекс» - компании, производящей детали для трубопроводов. Очевидно, под такую крупную область, как Днепропетровскую, необходимо искать пул бизнесменов. Однако покамест этим никто не собирается заниматься.

Похожие проблемы – в Запорожской области. С той лишь только разницей, что здесь «сбитые летчики» еще и активно сотрудничают с властью. Городскую организацию возглавляет Василий Варецкий, имеющий плохую репутацию и минусовые рейтинги. Варецкий – бывший «нунсовец» – сразу после президентских выборов-2004 был назначен главой Васильевской РГА. После прихода в губернаторы Евгения Червоненко, Варецкого убрали. Проблема в том, что этот политик имеет репутацию не идейного лидера, а «лишь бы куда приткнуться».

Областную организацию УДАРа возглавляет бывший милиционер, чиновник - при Ющенко возглавлял Вольнянскую РГА – фермер Вадим Кривохатко. Он во время парламентских выборов баллотировался по избирательному округу №82 с центром в Пологах и занял там второе место, уступив «регионалу» Александру Дудке. В разгар предвыборной кампании «регионалы» начали «зачищать» округ и возбудили против Кривохатко ряд уголовных дел и объявили в розыск. В итоге, он вынужден был покинуть пределы страны, но

при этом не снял свою кандидатуру. Однако реноме политического преследуемого к нему не приклеилось. Как итог, с разрывом в 10% победил Дудка.

При этом, по неофициальным данным, внутри УДАРа назревает бунт – партийцы недовольны Варецким. Так, недавно Запорожье посетил нардеп Валентин Наливайченко, который сам родом из Запорожья и курирует область. Однако Наливайченко даже не заехал в партийный офис, а с активом встречался на Верхней Хортице. Там же ему передали письменное обращение и рассказали много фактов о Варецком. В частности, люди сообщили, что до сих пор не получили обещанные деньги за работу на выборах. По неофициальной информации, сам же господин Варецкий держит контакт с ОГА и называет себя другом «регионалов».

Еще более оригинальная ситуация – в Харьковской области. Там облячейку «УДАРа» возглавил депутат облсовета от... Партии регионов Игорь Романенко. Стоит отметить, что Игорь Иванович – бывший глава НАК «Надра Украины», успел плотно поработать с Арсеном Аваковым и Михаилом Добкиным, с которыми их якобы связывают дружественные отношения. Очевидно, данный несколько странный выбор центрального штаба «УДАРа» связан с хроническим отсутствием денег. И эту проблему, очевидно, должен решить Игорь Романенко.

В Одесской области облорганизацию полностью контролирует нардеп Эдуард Гурвиц. И, очевидно, рассчитывает ее использовать для реализации собственных мэрских амбиций. Именно такую схему Гурвиц уже при сотрудничестве с «Нашей Украиной» в 2015 году, и с «Фронтом Змин» в 2010 году. В целом, стоит понимать, что для «УДАРа» присутствие Гурвица в своих рядах имеет как свои плюсы, так и минусы. При достаточно неплохом рейтинге Эдуард Иосифович имеет и высокий антирейтинг.

Похожая ситуация наблюдается в Николаевской области, где неформально ячейку курирует народный депутат Павел Рябкин. Но после перехода в Верховную Раду, он уступил это место бизнесмену Давиду Макарьяну, при этом часто приезжая в Николаев. В Херсонской области главой облячейки стал бывший крымский милиционер Михаил Фабрин, которого называли близким человеком бывшего губернатора Херсонской области, а до этого крымского спикера Анатолия Гриценко. В свою очередь, Фабрина, очевидно, Кличко рекомендовал народный депутат-«ударовец» Николай Паламарчук, который в начале-середине 2000-х был заместителем министра внутренних дел - начальником Главного управления МВД в АР Крым. Стоит отметить, что это чуть ли не единственная область с более-менее постоянным источником финансирования облячейки. Относительное благополучие обеспечивает победивший по мажоритарному округу №183 нардеп Андрей Путилов.

В двух беспросветных для Кличко областях – Донецкой и Луганской – если Виталий Владимирович имеет реальные президентские амбиции, стоит менять руководство. Донецкую областную организацию «УДАР» возглавляет Егор Фирсов. Молодой эпатажный политик и юрист по образованию. Стиль его поведения напоминает юные политические годы Николая Левченко. Поговаривают, что Фирсов, по его же признанию, предпочитающий расчеты через ВЕБ-мани, после парламентских выборов приобрел автомобиль. При этом компьютерное оборудование штаба якобы было распродано по дешевке, причем вместе с внутренней партийной информацией на жестких дисках. Партийная активность УДАРа в избирательный период ограничивалась работой с медиа и генерацией скандальных заявлений. В организации заметных событий или серьезных противостояний на избирательных участках в комиссиях донецкий областной УДАР замечен не был.

Формально Луганскую областную организацию «УДАРа» возглавляют братья Виталий и Вячеслав Серпокровы, которых ранее связывали с покойным криминальным авторитетом Валерием Доброславским. После «оранжевой революции» Вячеслав Серпокровы представлял в Луганске «Пору». Кроме того, он называл себя лидером объединения общественных организаций Союз «Социальная Справедливость и Развитие» («СССР»), которое проводило акции, часть из которых носила провокационный характер. Однако, как стало известно «Комментариям», главе облячейки Виталию Серпокрову, который возглавляет организацию с октября 2011 года, руководство партии уже давно подыскивает замену. В частности, занять практически вакантное место главного областного «ударовца» уже предлагали нескольким бизнесменам. Однако в исконно «бело-голубой» вотчине пока желающих не нашлось..

Если же говорить о крымском «УДАРе», то создается впечатление, что главой республиканской организации нардепа Александра Мочкова сделали «для галочки». Тем более что в Крыму есть более опытная фигура – нардеп Сергей Куницын, который по логике вещей должен возглавить предвыборный штаб в АРК.

Если подвести итоги, то стоит понимать, что практически ни в одной из областей «ударовцами» так и не были созданы хоть сколько-нибудь реальные партийные структуры. Учитывая, что львиную долю организаций возглавляют бизнесмены, партийное строительство – не для них. А, значит, данные структуры будут, в первую очередь, являться своеобразными «агентами» по размещению внешней рекламы. А сам Кличко будет работать, прежде всего, «телекартинкой».

<http://comments.ua/politics/416596-klichko-otkazalsya-partiynogo.html>

Люди Львовочкина "попали" зі сміттям на 15 млн

Максим Опанасенко, «Свідомо»

Більше 15 мільйонів гривень. Таку суму комунальне підприємство «Київспецтранс», що займається збором та захороненням твердих побутових відходів в Києві має сплатити за рішенням Господарського суду Києва.

Трохи більше тижня тому «Свідомо» випустило розслідування про цю компанію. Ми з'ясували, що керівні посади в «Київспецтранс» отримали люди, наближені до глави президентської адміністрації Сергія Львовочкина і його сестри – нардепа від Партії регіонів Юлії Львовочкиної.

Наступного дня до нас звернувся ображений на "Київспецтранс" депутат Львівської обласної ради Тарас Колтик. Він запевнив - компанія винна йому гроші. І передав пакет документів.

В чому конфлікт

16 липня, після 17-ти місячного процесу, Господарський суд Києва вирішив – більше 15 мільйонів гривень акціонерне товариство «Київспецтранс» має сплатити ТОВ «ТІК ЛТД».

За що? За заборгованість, несвоєчасну сплату лізингових платежів і за отримання доходів від неправомірного володіння майном ТОВ «ТІК ЛТД». Хто має отримати кругленьку суму від підприємства? ТОВ «ТІК ЛТД», яким і володіє Тарас Колтик.

Навесні 2008-го ТОВ «ТІК ЛТД» підписав з «Київспецтранс» 9 угод. За ними львівська фірма передала комунальникам 1 000 сміттєвих баків в оперативний лізинг. Протягом трьох років «Київспецтранс» мав регулярно сплачувати за баки – разом – майже 5 мільйонів гривень. Баки львівська фірма попередньо придбала у ТОВ «Еко-Львів» за 3,6 мільйонів гривень, гроші на це дав банк «Львів» у кредит.

«Свої договірні зобов'язання ПАТ „Київспецтранс” виконувало недобросовісно, усі щомісячні лізингові платежі були здійснені з порушенням термінів оплати. Були цілі місяці коли жодних коштів від ПАТ „Київспецтранс” не надходило. На адресу ТОВ „ТІК ЛТД” неодноразово надходили листи з проханням зрозуміти фінансові труднощі підприємства та обіцянки погасити заборгованість у майбутньому» - розповідає «Свідомо» Колтик.

Несплата викликала проблему з банком – ті вимагали погасити кредит. Зрештою, також подали до суду. Колтик каже – «Київспецтранс» не повертав ні гроші, ні баки, котрі, за угодою, продовжують належати львівській фірмі. Тому і подав до суду.

Як працює цей бізнес

Основою бізнесу по збору твердих відходів є наявність баків. Це дає можливість захопити територію з якої за тарифами, встановленими мерією, буде зніматися плата. Немає транспорту? Його можна залучити з іншої компанії-перевізника. ЖЕКи, зібрані з киян кошти, платять тим, хто забезпечує існування контейнерних майданчиків.

Скільки «Київспецтранс» міг заробити на сміттєвих бачках? Суму рахували в Господарському суді, з розрахунку 43,75 гривень за кубічний метр зібраних твердих побутових

відходів. Протягом п'яти років компанія заробляла по майже півтора мільйона гривень щомісячно.

«Лєвова» частка відсуджених Колтиком у «Київспецтранс» грошей – саме заробіток «Київспецтранс» на контейнерах, що належать львівському підприємству. Скільки? 11 550 000 гривень.

Яку позицію зайняла Київрада

51% акції «Київспецтранс» належать Київській міській раді. Але «включилися в гру» з нібито своїм же підприємством київські чиновники тільки в червні цього року. Після листа "Київспецтранс" до секретаря Київради Галини Гереги, долученого до матеріалів судової справи, з приводу того, що під загрозою отримання Київрадою дивідендів від компанії, Київрада подала позов до Господарського суду Києва. В ньому вона переконує – голова правління не мав права підписувати такі угоди.

А отже, їх треба визнати недійсними. Разом з цим, ТОВ «ТІК ЛТД», за думкою Київради, мав повернути всі гроші, отримані від «Київспецтранс», а «Київспецтранс» мав би віддати контейнери назад або ж сплатити за них. Про використання контейнерів протягом п'яти років для вирішення комунальних потреб міста та повернення заробленого в заяві, не йдеться. Як і про відшкодування пені та штрафів за затримки платежів. Результатів цієї судової справи ще немає.

«Київспецтранс» намагався залучити Київраду і до слухань в суді, в котрому врешті програв – як третю сторону. Але суд вирішив – залучення безпідставне.

Що кажуть у «Київспецтранс»

Це «Київспецтранс» - дзвонимо за номером, вказаним як реєстраційний на порталі SMIDA, де міститься інформація про всі акціонерні товариства.

- І так, і ні – відповідає чоловічий голос.

- А куди зателефонувати аби було лише «так»?

- Шукайте інші номери.

Ми пошукали і знайшли. Але там або не брали слухавку, або вмикався факс.

«Свідомо» радо вислухає і позицію «Київспецтранс» і позицію Київради та опублікує її – якщо, звісно, чиновники цього захочуть.

Напередодні публікації голова Київської міської держадміністрації Олександр Попов зробив дуже символічну заяву. За повідомленням "Корреспондента", Попов зібрався взяти 30 одиниць снігоприбиральної техніки на 100 мільйонів гривень. В лізинг.

http://www.svidomo.org/defend_article/17786

105 обіцянок чернігівських нардепів. Хто їх виконує?

Ольга Чижова, «Чернігівські відомості»

Експерти нарахували аж 105 обіцянок, які охоче роздавали перед виборами депутати-мажоритарники від Чернігівщини. Хто з нардепів уже почав їх виконувати? Чим займаються наші в парламенті? Та хто з обранців найбільший прогульщик? Підсумки роботи у Верховній Раді за перші півроку підбили Громадянська мережа ОПОРА та Поліський фонд міжнародних та регіональних досліджень.

За словами експертів, перед виборами Валерій Дубіль роздавав найбільше економічних обіцянок. Владислав Атрошенко звертав увагу на розвиток громад. Ігор Рибаків обіцяв розвивати сільські території. Олег Ляшко — побороти корупцію. Іван Куровський — збудувати медцентр у Ніжині. А Микола Рудьковський обіцяв усе й у всіх сферах життя.

Настав час обіцянки виконувати. Як зазначають експерти, так чи інакше, але всі депутати зберігають свою присутність в округах і після виборів.

Найстаранніше над новими законами трудився Олег Ляшко, який встиг написати аж 27 законопроектів та 5 постанов. Щоправда, ухвалений із них був лише один документ — про

відзначення 25-ї річниці виведення військ із Афганістану. Тим часом найменшу законотворчу активність виявили Іван Куровський та Микола Рудьковський — усього по два проекти.

Жоден із мажоритарників із Чернігівщини не відвідав усі засідання Верховної Ради. Найбільшим прогульником, за даними письмової реєстрації, є Ігор Рибаків, у якого 33% пропусків. А за даними електронної реєстрації — Валерій Дубіль із більш ніж половиною пропусків. Найбільш дисциплінованими виявилися Олег Ляшко та Владислав Атрошенко.

Загалом же за перші півроку роботи новий парламент ухвалив близько 300 законів, однак майже дві третини з них — формальні, зазначила Ольга Айвазовська, координатор виборчих програм Громадянської мережі ОПОРА. Переважно нові закони стосуються бюджету та грошей. Найбільшу законотворчу активність проявили Партія регіонів та Батьківщина.

<http://vid.cn.ua/content/view/9018/65/>

Інтернет-ЗМІ

Міліціонеру, що напав на вагітну жінку на Чернігівщині, дали 14 років тюрми *Українські Національні Новини*

Народний депутат Олег Ляшко на своїй сторінці у Facebook повідомив, що у Ніжинському міськрайонному суді Сергію Ярошенку, який скалічив вагітну дівчину Оксану Циганок і вбив її ненароджену доньку, оголосили вирок - 14 років позбавлення волі і відшкодування моральної та матеріальної шкоди у сумі 200 тис. грн, повідомляє УНН.

При цьому, на думку нардепа, вирок суду не є адекватним.

"Я тримаю справу на контролі - і мусор-душолюб не зміг відкупитися і уникнути покарання. Однак, скажіть, будь ласка, хіба 200 тис грн компенсують Оксані її вбите дитя? Хіба 14 років тюрми - це справді адекватний вирок? Ні, Ярошенко заслуговує на більш суворе покарання. І я цього добиватимусь", - наголосив О.Ляшко.

"З іншої сторони: не думаю, що і при такому вирокі майор вийде з-за ґрат живим. Відколи співкамерники дізнаються, за що він сидить, Ярошенкові лишиться недовго..." - додав політик.

Нагадаємо, 11 березня о 8:30 21-річна мешканка м. Борзна отримала декілька проникаючих ножових поранень у живіт та тяжку різану рану обличчя. В результаті отриманих травм вона ледве залишилася живою і втратила майбутню дитину.

Вказаний факт того ж дня внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч.2 ст.15, п.2 ч. 2. ст. 115 КК України, як замах на вбивство жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності. Санкція статті Кримінального кодексу передбачає покарання від 10 до 15 років позбавлення волі або довічне позбавлення волі.

За підозрою у нападі був затриманий колишній співробітник міліції.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive>

Колишні "тушки" очолюють держпідприємства та знаходяться в розшуку, але не жалкують про "зраду" *TCH.ua*

Журналісти з'ясували, чим займаються колишні "перебіжчики", яких називали "тушками" під час роботи минулого скликання парламенту.

Олександр Омельченко став радником Рибаків Колишні "тушки" по-різному влаштували своє життя після закінчення строку повноважень попереднього скликання Верховної Ради. Дехто з них продовжив активно працювати з владними силами, дехто посів високі державні посади, а декого навіть оголосили в міжнародний розшук. Проте, жоден з них не жалкує про своє рішення, пише Фокус.

Наприклад, Володимир Каплієнко, якого в 2009 році вигнали з Батьківщини за голосування всупереч рішенням партії, так і не став депутатом нового скликання. Він з розгромом пролетів на Житомирщині, але чудово почувався. Він отримує 14 тисяч гривень депутатської допомоги з безробіття та мріє про освіту в дипломатичній академії.

Олександр Омельченко вилетів з НУ-НС у 2011 році. На виборах в Раду він назвав свої шанси низькими та вирішив не балотуватися. Але після виборів став радником спікера Ради Рибак. Геннадія Задирка "пішли" з Батьківщини після Каплієнка у 2009 році. Зараз політик вирощує полуниці та володіє культурно-розважальним комплексом "Міленіум" у Коблево. Нардепа Шепелева вигнали з Батьківщини у 2010 році. Тоді за перехід в коаліцію вигнали аж 28 депутатів. У 2013 році його оголосили в міжнародний розшук у підозрі в махінаціях на суму більшу, ніж 500 млн доларів.

Цікаво, що майже ніхто з колишніх обранців не збирається прощатися з політикою. Всі вони планують повернутися в Раду або ж заснувати власну потужну та впливову політсилу. Нагадаємо, що в новій Раді опозиція також не може відбитися від "тушок", які радо перебігають в інші табори. Наприклад, 6 червня народні депутати фракції "Батьківщина" Вячеслав Кутувий і Володимир Купчак заявили про вихід із фракції.

<http://tsn.ua/politika/kolishni-tushki-ocholyuyut-derzhavni-pidpriyemstva-i-znahodyatsya-v-rozshuku-ale-ne-zhalkuyut-pro-zradu-304970.html>

СМИ Украины: и кто после этого "братский" народ?

Newsland

Екс-глава Секретариата Президента Ющенко, экс-министр Кабмина Азарова, народный депутат Виктор Балога считает, что власть нерешительно ведет переговоры с Газпромом, потому что "кабальные соглашения" "нравятся" правительству.

"Франция получила скидку на российский газ без вхождения в Таможенный союз, без размещения на своей территории российского флота и без объявления Дня взятия Бастилии "общим праздником». И кто после этого «братский» народ?", - написал на своей странице в Фейсбук нардеп Виктор Балога.

Так политик прокомментировал сообщение, что французская GDF Suez закончила переговоры о пересмотре цен с Газпромом и Statoil: "Эти переговоры имели очень благоприятный исход", - сообщил вице-президент компании Дан-Франсуа Сирелли.

"Польша, Германия, Чехия, Словакия, а теперь еще и Италия. Европейские страны одна за другой судятся с Газпромом и выигрывают, или получают уступки в цене на газ. Мы не судимся, не выигрываем и скидок по доброй воле наши «братья» нам не дают. Потому что сегодня Украина почему-то убеждена, что пересмотреть соглашение с Газпромом невозможно, а бывшие руководители газовой отрасли и различные «антиукраинские выборы» продолжают получать преференции с каждого куба газа", - заявил Балога.

"Если да - значит, как ни парадоксально, власть и всех остальных такое положение дел устраивает. И не надо жаловаться на «кабальные соглашения», ибо факты свидетельствуют, что они вам нравятся", - резюмировал политик.

Напомним, что пересмотра контрактов добиваются многие европейские клиенты Газпрома. Так, вчера литовский Lietuvos dujos выдвинул жесткие условия для заключения нового контракта с российским поставщиком. Ранее сообщалось, что итальянская компания Edison, подконтрольная Électricité de France, начала арбитражное судебное разбирательство в отношении Газпрома, выдвигая похожие требования.

<http://newsland.com/news/detail/id/1223124/>

Олег Ляшко: «5 гривень»
корреспондент.net

- А можна я Вам замість 5 гривень здачі дам краще яблучок, а то пенсія така маленька...

Так сказала мені вчора 85-річна бабуся, у якої я купляв малину донці на базарчику в селі Пухівка Броварського району, коли повертався від друзів у місто... Звісно, можна, мені не шкода. Ще й отримав бонус у вигляді кількох цибулин і пучка моркви. Потрібні радикальні зміни - зокрема заборона імпорту в Україну іноземної сільгосппродукції. Бо страшно жити в країні, де для людей похилого віку, які все життя важко працювали, 5 (!) гривень є такою великою цінністю, що вони готові горбатитися на городі, потім стояти і у спеку, і у дощ на базарі, а при продажі вдаватися до своїх нехитрих маркетингових технологій: - Яблучка візьміть, всього 5 гривень, а вони такі хороші, Ви попробуйте...

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/liashkooleh2/a114317>

Телебачення і радіомовлення

Україна послідовно виконує вимоги ЄС УТ-1, Підсумки дня

За словами першого віце-прем'єра Сергія Арбузова, уряд реалізував чергову умову на шляху до Вільнюського саміту. Кабмін узгодив стратегію управління державними фінансами, що передбачає більш ефективне використання бюджетних грошей.

На засіданні Кабміну Сергій Арбузов розповів про підсумки візиту до Німеччини. Там він, зокрема, зустрівся із представниками великого бізнесу, які мають намір розширювати співпрацю з Україною - як у торгівлі, так і агромашинобудуванні. На зустрічі із німецькою владою йшлося, насамперед, про готовність України до підписання Угоди про асоціацію з Європейським союзом.

Сергій АРБУЗОВ, Перший віце-прем'єр-міністр України: Ми мали зустріч з міністром Вестервелле, віце-канцлером Рьослером, та хочу вам сказати, що ми отримали дуже добрі слова на нашу адресу, слова підтримки. Хоча й почули слова критики. Критику, я вважаю, що нам потрібно аналізувати. Це питання стосовно роботи інвесторів з Німеччини в нашій країні. І найближчим часом вийде пакет рішень уряду щодо вирішення цих проблем.

На засіданні уряду перший віце-прем'єр Сергій Арбузов доручив вже найближчим часом відкрити шкільні ярмарки

На засіданні уряду перший віце-прем'єр Сергій Арбузов доручив вже найближчим часом відкрити шкільні ярмарки, щоб уникнути ажіотажу перед початком навчання. Він також зобов'язав міністрів та профільні органи перевірити якість товарів для учнів. Тим часом, Міносвіти рекомендує розпочати навчання у школах на день пізніше.

Дмитро ТАБАЧНИК, міністр освіти та науки України: Враховуючи, що в цьому році це вихідний день, міністерство освіти підготувало наказ, де ми рекомендуємо і просимо всіх провести у творчому креативному порядку День знань. А заняття вже розпочати у понеділок другого вересня.

В нежинском суде готовятся вынести вердикт милиционеру Интер, Подробности

В Нежинском суде - дебаты по делу борзнянского экс-милиционера Сергея Ярошенко. Напомню, его обвиняют в покушении на убийство беременной женщины. Есть в деле и другой

эпизод - Ярошенко так же обвиняют в насилии - избиении местного егеря. Что говорил в свое оправдание бывший милиционер, в сюжете Людмила Горбач.

Людмила ГОРБАЧ, корреспондент: Это заседание может стать последним в деле бывшего борзнянского милиционера Сергея Ярошенко. Ведь по сути служителям Фемиды осталось заслушать всех участников процесса, что они скажут напоследок.

Первая с последним словом прокурор. Монолог - на полчаса. В начале, ни одного сухого канцелярского оборота.

Татьяна ВОРОША, начальник отдела Черниговской областной прокуратуры: Немає нічого більш аморального, антихристиянського та нелюдського, ніж посягання на здоров'я жінки, яка готується стати матіррю.

А дальше - факты, заключения экспертов, вещдоки. Доказательства - именно он искромсал Оксану Цыганок и убил ее неродившегося малыша. 15 лет тюрьмы - настаивает прокурор. Адвокат Оксаны в своем последнем слове согласен.

Олег КУПРИЕНКО, адвокат Оксаны Цыганок: Ми почули всі підстави обвинувачення і всю доказову базу, яка підтверджує, що саме Ярошенко скоїв цей жахливий злочин.

Людмила ГОРБАЧ, корреспондент: Оксана Цыганок просит не только тюрьмы для Ярошенко, но и компенсации. 200 тысяч гривен. На лечение, на шанс все-таки стать мамой... А вот другой потерпевший, избитый егерь, все простил.

Все это время Сергей Ярошенко листает какие-то записки. На его последнем слове становится ясно - репетировал речь. Но ничего нового. По-прежнему коверкает фамилию Оксаны Цыганок на Циганенко и все отрицает.

Сергей ЯРОШЕНКО, подсудимый: Я не скоював ніякого злочину відносно Циганенко.

А может она сама себя искромсала? Адвокат Ярошенко говорит - не было дополнительной экспертизы, которая могла бы прояснить эту версию.

Олег ЩЕРБА, адвокат Сергея Ярошенко: Вважаю його невинним, його вина не доведена, прошу закрити провадження по справі проти мого підзахисного.

Людмила ГОРБАЧ, корреспондент: Завтра утром последнее слово коллегии судей.

Бизнесмен Альтман жалеет о покупке канала ТВі

Новый виток в деле со сменой руководства канала ТВі. Бизнесмен Александр Альтман, похоже, сожалеет о покупке беспокойного актива. По крайней мере, так следует из его показаний в британском суде. Документ удалось заполучить журналистам.

Если верить данному документу, то это выдержка из показаний Александра Альтмана в британском суде. Выходит, бизнесмен извиняется, что стал инвестором канала и даже нашел, кто его попутал.

"Господин Кагаловский заявил, что понятия не имел о предложении господина Радченко, и если это правда, и если бы я знал об этом в то время, то я точно бы не согласился на это предложение".

Документ на своей странице в соцсети выложил экс-журналист ТВі Денис Бигус. Подписи Альтмана нет. Но журналист уверяет - документ подлинный. Слова бизнесмена Бигус истолковал так.

Денис БИГУС, экс-журналист канала ТВі: Это, наверное, желание не столько вернуть канал, да, сколько желание не брать его никогда и не быть причастным ко всему, к чему он уже причастен. Его слова тогда и его слова сейчас - они кардинально отличаются.

Скандал со сменой собственников на канале ТВі случился почти три месяца назад. Вечером было все спокойно, а утром - милиция и бойцы спецподразделений.

Что происходит, могли прояснить два бизнесмена. Альтман и Кагаловский. Первый заявляет - канал купил. Второй убеждает - не продавал.

Александр АЛЬТМАН, бизнесмен: Господин Радченко продал мне 1% плюс к этому каким-то образом мне передали доверенность.

Константин КАГАЛОВСКИЙ, бизнесмен: Група людей пошла на уголовне преступление, сфальсифицировав документи.

Шість днів журналісти бастували. Требували гарантій, що редакційну політику менять не будуть.

Мустафа НАЙЕМ, журналіст: Мене викликав до себе директор "Інтерпрофі" і заявив - якщо завтра не вихожу в ефір - вони мають направо на звільнення.

Сьогодні ми зв'язались з господином Альтманом - он за границей - с вопросом прояснить ситуацію. В том, что это правдивые показания, не сомневается и Кагаловский. Но, что сподвигло Альтмана на такие слова, рассуждать не хочет.

Это не первая судебная тяжба за ТВі. В Нью-Йорке уже четыре года так до конца и не решили, законно ли Кагаловский стал в свое время владельцем канала.

Валерія Лутковська про регіонала Мельника, Радченко і лікарню у Лаврі *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гість «Вашої Свободи»: Валерія Лутковська, уповноважений Верховної Ради з прав людини.

Інна Кузнецова: Сьогодні у Запоріжжі слухатимуть справу Дар'ї Радченко. Дар'я Радченко – це дочка Раїси Радченко, пенсіонерки, яку було примусово доправлено до психіатричної лікарні. Дар'я Радченко чинила опір при затриманні матері міліцією. І тепер ця справа буде розглядатися у суді.

Я знаю, що є два провадження. Amnesty International закликає громадськість тиснути на владу у цій справі, закликає також до того, аби писати на ім'я генпрокурора Пшонки та на Ваше ім'я, пані Лутковська, листи, заяви із закликом провести кримінальне розслідування обставин примусової госпіталізації Раїси Радченко.

Я знаю, що ця справа у Вас під контролем. Що саме? І як буде проходити?

– Нам писати, власне, стосовно кримінального провадження сенсу ніякого немає. А дійсно, з 12 липня, з того моменту, коли тільки перші дані про цей випадок з'явилися у ЗМІ, ця ситуація стала підставою для відкриття провадження за моєю ініціативою. Ми почали слідкувати за цією справою.

Після того до мене звернулося декілька народних депутатів, щоб ми розпочали провадження. Ми їх повідомили, що провадження вже розпочате. Ми були, комісія з секретаріату офісу разом з представником консультативної ради при уповноваженому, була на місці, у Запоріжжі.

Крім того, у Запоріжжі ми маємо регіонального представника по зв'язках з громадськими організаціями, тобто, умовно кажучи, ту особу, яка на громадських засадах виконує функції регіонального представника уповноваженого.

Спільно вони попрацювали, спільно зібрали всю необхідну інформацію, спільно надали необхідні роз'яснення деяким працівникам правоохоронних органів стосовно прав і Дарини Радченко, і стосовно справи Раїси Радченко.

Крім того, Ви ж знаєте, що за ініціативою і губернатора Запорізької області, і за моєю ініціативою у Запоріжжі працювала комісія МОЗ, відпрацювали психіатри питання обґрунтованості тих висновків, які зробили запорізькі лікарі. Маємо вже наслідок – Раїса Радченко на сьогоднішній день перебуває вдома.

– Але це не кінець. Тому що вдома – це на амбулаторне лікування її відправили.

– Це не кінець цієї історії, тому що все рівно буде апеляційний розгляд справи стосовно примусового лікування пані Раїси Радченко. Я підтверджую свої обіцянки, обов'язково буду у Запоріжжі під час апеляційного розгляду цієї справи (Радченко – ред.) для того, щоб переконатися, що права людини під час судового розгляду були дотримані, навіть розуміючи те, що функції уповноваженого не охоплюють питання здійснення правосуддя. Тільки суд може здійснити правосуддя, відповідно до Конституції України.

– А чи Ви будете якось наполягати на тому, щоб винні у цій примусовій госпіталізації понесли покарання?

– На сьогоднішній день важко сказати – винні. Хто це конкретно? Винність або невинуватість особи у нас тільки встановлює суд. У нас немає іншого органу, який може це встановити. І уповноважений так само не може визначити, що та чи інша особа винна у порушенні прав людини.

– Стосовно Дар'ї Радченко, дочки, Ви так само тримаєте це під контролем?

– Так, звичайно. Було розглянуте питання, яке раптово виникло, тому що, як нам стало відомо на підставі анонімного дзвінка до міліції, один з керівників запорізької міліції доручив органам опіки і піклування здійснити огляд приміщення, в якому перебуває дитина – Дар'я Радченко. З точки зору того, чи дотримані права дитини. Зрозуміло, що органи опіки і піклування виконали доручення міліції. Але просто інше питання: які були підстави для цих дій?

Але що мене задовольняє абсолютно – це те, що винні в тому, щоб здійснити такі дії, вже були покарані. Тому що, як було з'ясовано, такого дзвінка не було. Відповідно це була ініціатива виключно цього заступника керівника запорізької міліції. Відповідно він уже покараний. Як він, так, власне, і той, хто підготував таке безпідставне доручення. Що мене абсолютно задовольняє. Тому що це є показником ефективності реакції влади на ті дії, які були вчинені без дотримання вимог закону.

– У ці хвилини захисники Юлії Тимошенко проводять брифінг перед тим, як передати звернення до ВСУ, щоб скасувати її вирок у справі газових угод. Підставою для цього вони вважають рішення Страсбурзького суду у справі «Тимошенко проти України», який визнав незаконним взяття її під варту. Це рішення, наскільки нам відомо, уряд не оскаржував, воно вже набуло сили.

Як Ви бачите подальші дії?

– Я? Не бачу ніяк. Тому що це не моє питання – бачити взагалі подальші дії стосовно таких подій. Стосовно звернення до ВСУ, то будь-яка особа може подати таке звернення. Ніхто не обмежений у таких питаннях.

Яким чином розглядати у подальшому цю справу чи не розглядати, відмовити у розгляді – це питання виключно до ВСУ. І не моя компетенція у даному випадку розглядати це питання.

– *Стосовно скарги захисту Тимошенко, яку вони підготували до Євросуду з прав людини про те, що питання про її операцію досі не вирішене.*

Я знаю, що Ви заявляли, що немає правових підстав. Чи бачите Ви якийсь правовий вихід? Чи готові Ви запропонувати якийсь правовий шлях до цього?

– Правовий шлях у тому, щоб прооперувати в Україні?

– *Чи лікувати.*

– Чи лікувати в Україні? Так, на сьогоднішній день ця особа отримує лікування у повновагу обсязі. Наскільки я розумію.

– Йдеться про лікування закордоном.

– Якщо мова йде про лікування закордоном, то на сьогоднішній день правових підстав для того, щоб будь-яка особа, яка є засуджена в Україні і хоче лікуватися закордоном, то таких правових підстав для цього немає. Більше того, до такого ж самого висновку дійшли і юристи з юридичної академії в місті Харкові імені Ярослава Мудрого. Власне, тут просто немає про що говорити.

– Але оскільки є така значна міжнародна реакція, то, можливо, варто шукати такий правовий шлях? Чи ні?

– Можливо, і варто шукати. На сьогоднішній день його не існує.

– Є ще один випадок. Сьогодні відбувається судове засідання. Підозрюваного в отриманні хабара, ректора Податкового університету Петра Мельника привезли, доставили до зали засідань Печерського райсуду в інвалідному візку. Там ідеться про те, що він не

розплющує очей, на запитання не відповідає. Його адвокат учора під час судового засідання говорив такі речі... Зараз ми можемо послухати пряму мову.

Олексій Назаренко: Якщо людина, громадянин України перебуває у реанімації, ввечері і зранку до неї вриваються працівники міліції, нібито лікарі, то як людина почуватиметься? Це не дії з обрання запобіжного заходу. Це заходи для того, щоб мій підзахисний Мельник якнайшвидше опинився на тому світі.

– При цьому суд, прокуратура говорять про те, що це симуляція.

Чи займалися Ви цією справою, пані Лутковська?

– Ні, у нас не було звернення. За власною ініціативою теж поки що не займалися, тому що поки що невідомо, чим і займатися. Зараз буде винесе рішення суду. Воно може бути різним, як Ви розумієте. На сьогоднішній день новий КПК, на відміну від старого КПК, передбачає безліч запобіжних заходів. І суддя вільний в обранні цього запобіжного заходу. Залежно від того, який буде обраний запобіжний захід і яким буде рішення суду, від того і будемо вирішувати, чи займатися цією справою (Мельника – ред.), чи ні.

– А чи є сенс займатися справою без звернення, якщо людину дійсно доставляють в інвалідному візку, людина не розплющує очі? Кажуть, що нібито там його мали учора оперувати.

– При пані Раїсі Радченко Ви ж не ставите питання: чому за власною ініціативою ми почали займатися цим питанням? Чому ми ділимо людей на касти?

Уповноважений має право, відповідно до закону, порушувати провадження на підставі звернення, на підставі звернення народного депутата або за власною ініціативою в разі, якщо він бачить якісь порушення прав людини. По справі Раїси Радченко питань навіть не виникло, коли уповноважений за власною ініціативою порушила провадження. Чому виникає питання: чи може уповноважений порушити провадження за власною ініціативою у справі Мельника?

Може так само. Але в разі, якщо я дійсно буду бачити, що є підстави для того, щоб розбиратися і в межах власної компетенції, яка визначена законом, з'ясувати стан здоров'я цієї людини та стан дотримання її прав і так далі.

– Кілька днів тому ми отримали копії звернення до Вас від батьків пацієнтів так званої клініки «Лавра». Це Інститут імені Громашевського. Людей терміново переселяють, виселяють, виписують – залежно від того, про кого йдеться.

Три тижні тому було досягнуто меморандуму. Причому якби якісь підвалини до цього меморандуму обговорювалися буквально у цій студії разом з академіком Запорожаном, віце-президентом Академії наук. Тепер, як виглядає, учора-позавчора цей меморандум було порушено. Нібито Академія медичних наук говорить про те, що СЕС вимагає цього.

Але ж, як виглядає насправді, про що учора говорив кореспонденту Радіо Свобода і головний лікар цієї клініки, і інші лікарі, йдеться лише про те, щоб виконати постанови уряду про те, щоб передати це приміщення Лаврі.

Пропоную послухати пряму мову одного з лікарів, наукового співробітника відділення нейроінфекції Павла Дяченка.

Павло Дяченко (переклад): Був надісланий факсом наказ президії Академії медичних наук про заборону госпіталізації і екстреній виписці або ж переведенні хворих з нашого відділення по стаціонарах міста Києва.

Будівлю планують віддати Києво-Печерській лаврі. Зараз відбувається вивезення обладнання з відділення інтенсивної терапії. Де будуть пацієнти відділення інтенсивної терапії, відділення нейроінфекції, пацієнти консультаційної поліклініки нашого інституту, пацієнти відділення ВІЛ-інфекції, вірусних гепатитів? На даний момент не відомо.

– Чи опікувалися Ви цим питанням?

– На відміну від вас я отримала звернення стосовно цієї ситуації тільки сьогодні зранку. Будемо, звичайно, з'ясувати.

Але, виходячи з того, що я чую з цитати, є наказ Академії медичних наук, який відповідним чином виконується. Тобто, треба просто подивитися на цей наказ, подивитися, яким чином будуть облаштовані хворі, які потребували допомоги саме цієї клініки, чи забезпечені їх права і так далі. Будемо розбиратися.

– *Виглядає так, що не забезпечені, тому що їх у терміновому порядку виселяють.*

– Ні. Їх можуть виселяти у терміновому порядку, але їх мають виселяти кудись. Їх же не викидають просто на вулицю.

– Значну частину виписують.

– Якщо виписують, то знову ж таки давайте будемо говорити про те, що кожен лікар, який приймає рішення про виписку пацієнта, розуміє наслідки своєї діяльності. І, відповідно, він розуміє, що в разі, якщо він абсолютно хвору людину, яка дійсно потребує медичної допомоги, яка може надаватися тільки в умовах стаціонару, виписує на вулицю, він практично вчиняє кримінальний злочин. Я думаю, що цього лікарі не роблять.

Треба з'ясувати, куди конкретно перевозиться обладнання, про яке йдеться у відкритому зверненні, куди переселяють пацієнтів цих, яким чином вирішується їхня доля. Далі вже будемо тоді приймати рішення стосовно того, чи втручатися нам у цю ситуацію, чи ні.

– *Маємо запитання з мережі «Фейсбук»: «Чому Ви не побували у Вradіївці?».*

– Поясню. Я про це, до речі, вже говорила з журналістами.

Справа в тому, що основна мета діяльності уповноваженого – зробити ефективною реакцію влади на ті чи інші конфлікти, які виникають у людини під час реалізації її конституційних прав. По Вradіївці реакція влади була абсолютно миттєвою і абсолютно ефективною. Були і затримані ті, хто мав бути затриманий, були притягнуті до відповідальності або звільнені з роботи ті, хто мав забезпечувати відповідний контроль за діяльністю правоохоронних органів.

Робити ще один піар-хід і з'являтися у Вradіївці виключно заради того, щоб задовольнити цікавість тих чи інших журналістів чи тих чи інших глядачів, я не думаю, що це є доцільним. Є значно важливіші питання, коли влада неефективно реагує. Якщо реакція ефективна і вона задовольняє вимоги до адекватної реакції, то цього абсолютно достатньо. І тут уповноваженому з прав людини робити немає чого.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка (переклад): Пані Лутковська, от Ваша попередниця Карпачова – все ж таки відчувалося, що вона більше захищає народ і справедливо захищає інтереси людей. А Вас щось не видно і не чути. Відчувається, що Ви все ж таки представник Партії регіонів і захищаєте їхні інтереси.

– Чому ж не видно і не чути? Бачите, зараз бачимо і чуємо.

– Я думаю, що це, можливо, і помилка нашої піар-служби, тому що ми дуже активно займаємося інформуванням про нашу діяльність у мережі інтернет. Постійно працює наш сайт, постійно працює наша сторінка у «Фейсбуці». З нею, власне, можна ознайомитися.

Дійсно, мабуть, ми ще не дійшли ще до кожного громадянина з розповіддю про те, що саме ми маємо робити і як ми це робимо. Тут проблема є. Усвідомлюю. Будемо сподіватися, що ми подолаємо цю проблему.

Що стосується належності до Партії регіонів, то я не належу до жодної політичної партії. Сподіваюся, що належати не буду. Тому тут, перепошую, помилка.

– Запитання ще одного слухача.

Слухачка: Шановна пані Валеріє, мені дуже цікава Ваша думка з того приводу, якщо, наприклад, йдеться про порушення прав людини щодо соціального добробуту, коли кожен має право на сприятливі умови життя. Чому в нашій державі вже більше 12 років не змінюється розмір прожиткового мінімуму, від якого залежать мінімальна пенсія і зарплата? Чи вбачаєте Ви правові шляхи для цього вирішення? Чи готові прийти на захист пересічним громадянам?

– Питанням соціального захисту громадян присвячена значна частина, якщо не більша частина, у доповіді уповноваженого, яка була надана парламенту. Це величезна проблема, яка на сьогоднішній день існує в державі Україна. Коли є величезна кількість законодавчих актів, якими встановлені ті чи інші соціальні гарантії, які ніколи не були у повному обсязі або взагалі профінансовані державним бюджетом.

Крім того, відповідна норма Конституції, зокрема ст. 22, не дозволяє змінити у бік погіршення той правовий простір, який на сьогоднішній день гарантує ті чи інші пільги громадянам, навіть якщо в Україні існує складна економічна ситуація. Тому це дійсно проблема, яку треба вирішувати. І держава має вирішити цю проблему.

Інше питання – що вирішити її можливо шляхом підняття економічного стану в державі. Я про це говорила і неодноразово, говорила, до речі, у тому числі і перед парламентом, представляючи свою доповідь.

– Я тоді у Вас відразу запитаю стосовно «чорнобильців», які мітингують вже упродовж місяця під Кабміном. Я не знаю, чи вони до Вас зверталися, чи ні. Але один із них каже, що буде там стояти до кінця, він голодує вже місяць, просить, щоб його переселили з четвертого поверху на перший, щоб йому можна було поміняти квартиру, бо він на інвалідному візку – немає ліфта у будинку. І щоб пенсія була у тому розмірі, в якому вона була раніше, а тепер їх змінили.

І, до речі, скоро набуває чинності рішення Євросуду з прав людини по зверненню «чорнобильців».

– Власне, проблема «чорнобильців» – це та ж сама проблема, яка є по соціальному забезпеченню по більшості категорій, які мають право на соціальне забезпечення більше, ніж отримують зараз по всій державі. Дійсно, тут ця проблема існує. Вирішити цю проблему необхідно, але для цього треба прийняти політичне рішення. Це має вирішити парламент України спільно з Кабміном, мають знайти шляхи, як це зробити.

Один з виходів зараз запропонував уряд. Цей законопроект уже зареєстрований у парламенті. Я сподіваюся, що парламентом він буде підтриманий. Тому що у нас існує жаклива ситуація, коли навіть рішення національних судів стосовно виплати тієї чи іншої соціальної пільги не виконуються, тому що просто немає звідки взяти ці гроші – вони не передбачені у держбюджеті.

– Запитання ще одного слухача.

Слухачка (переклад): Я хотіла б до так званої, яка займається нашими справами, пані бюрократці, котра нічого не робить...

– Вибачте, будь ласка, ми не будемо слухати такі речі.

– До речі, ми дарма не слухаємо такі речі, тому що все рівно треба в деяких випадках пояснювати. Оскільки у нас, на жаль, у нашому менталітеті збереглася, умовно кажучи, віра «у доброго царя». У нас досить часто вважають, і я це, до речі, досить часто чую і на приййомах громадян, що можна звернутися до президента, і президент як гарант Конституції вирішить усі питання, тому що він є гарантом, що уповноважений, який має захищати права людини, вирішить усі проблеми.

На жаль, кожен з нас: і президент, і уповноважений, і Кабмін, і парламент – мають діяти в межах, передбачених законом. Якщо уповноважений не має права втрутитися в судовий розгляд справи, то він не має права це робити навіть тоді, коли він дуже сильно хотів би допомогти людині. Але це заборонено Конституцією.

– Але образити так само не можна.

– Кожна публічна особа до цього має бути готова.

– Закон про захист персональних даних. Там українців, і офісу уповноваженого, очікують деякі зміни, які відбудуться. Так, щоб коротко, але зрозуміло, людям було ясно.

– Тут хочу пояснити, що держава, йдучи по європейському напрямку розвитку, зробила дуже важливий крок і переформатувала підхід до захисту персональних даних.

Що було зроблено раніше? Все було правильно, у нас було чудове європейське законодавство про захист персональних даних, але служба захисту персональних даних була органом виконавчої влади. Це означає, що вона була залежним органом від виконавчої влади і від рішень виконавчої влади.

Зараз було зроблено інший крок. Оскільки захист персональних даних – це в першу чергу захист права особи на приватність. Відповідно було передано функції по моніторингу дотримання прав людини під час обробки персональних даних до офісу уповноваженого. І це стане з 1 січня 2014 року нашою функцією.

І відповідно у цьому питанні зроблений інший наголос. Головне – це захист права людини на приватність, складовою якого є захист персональних даних. І система має бути побудована як складова загальної системи захисту прав людини для того, щоб максимально забезпечити це право для особи під час обробки персональних даних.

Зараз ми маємо півроку для того, щоб спільно з експертами, науковцями, спільно з експертами з громадських організацій напрацювати таку нормативно-правову базу, яка дозволить з 1 січня 2014 року всю систему направити на захист прав людини.

– *Media-експертів турбує питання стосовно роботи журналістів після цього.*

– До речі, стосовно журналістів є спеціальна стаття в законі, яка дозволяє, до речі, журналістам і далі виконувати свої обов'язки без жодних перешкод. Це по-перше. По-друге, коли я говорю про експертів, я ж кажу у тому числі про експертів з громадських організацій.

Сподіваюся, що ті журналісти, які мають якісь побоювання стосовно подальшої діяльності, долучаться до цієї роботи і ми спільно зможемо напрацювати таку базу нормативно-правових актів, які жодним чином не зашкодять правам особи на свободу вираження поглядів.

– *Є ще перспективи ухвалення змін до закону про засади запобігання та протидії дискримінації. Що очікує у цьому сенсі?*

– Тут складніша ситуація. У зв'язку з тим, що стосовно цього законопроекту точаться величезні суперечки в межах парламенту. Хоча спори викликає те положення, яке має лише декларативний характер і не дуже вплине на подальший розвиток правовідносин у цій сфері.

А що є значно важливішим? Це те, що держава пропонує зробити ще один крок. І оскільки право особи не буде дискримінованим – це так само конституційне право, то пропонується передати уповноваженому компетенцію стати тим головним органом, який має здійснювати антидискримінаційну політику в державі.

Це, власне, крок абсолютно правильний. Це знову ж таки крок європейського розвитку для держави. І той механізм, який закладений, дійсно дозволить нам реалізувати право особи не відчувати на собі дискримінацію під час реалізації будь-якого свого права, яке зазначене у Конституції.

– От так ми говорили впродовж усієї програми про захист прав конкретних людей. Комуś це не дуже подобається, хтось вважає, що їх права не захищені. Воно так у багатьох випадках і є.